

1. května 1891
byl založen
Denní Hlasatel

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. C

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

UTERY 16. CERVENCE 1991 CIS 51

TUESDAY JULY 16, 1991

Nepřipomíná vám to něco?

Libor Brom

Je tomu již rok, co komunisté-sandinisté v Nikaragui byli poraženi ve svobodných volbách a Violeta Chamorro se ujala jako nový prezident vedení státu. Po desíletí komunistické hrůzovlády mohla si země oddechnout.

Avšak lidé říkají: "Violeta naslouchá sandinistům více než svým stoupencům. Je jimi obklopena na všech stranách. Má sice vedení státu v rukou, ale oni mají praktickou moc. Demokracie nemá možnost se uplatnit. Violeta je zakuklený levičák. A vždycky jím vlastně byla. Jen my jsme si to nechtěli přiznat..."

Když onehda Violeta Chamorro poslala svého na Kubě cvičeného šéfa policie, aby zbavil jednu radiovou stanici

Pokračování na straně 2

K návštěvě M. Gorbačova Švédska a Norska.

Vojtěch Vogel RFE

Michael Gorbačov se za krátké návštěvy dvou skandinávských zemí vynasnažil potvrdit svou pověst politika míru a reformem, které se těší na mnoha místech na Západě. Současně však tuto pověst poněkud pošramotil rázným odmítnutím západní kritiky sovětského postupu vůči snahám baltských republik o nezávislost. Řeč, kterou v norském hlavním městě Oslo poděkoval za loňské udělení Nobelovy ceny míru, mu dala příležitost upozornit - právem nebo neprávem, ale v každém případě obšírně - na úspěchy vlastní reformní politiky a zdůraznit, že perestrojka je nezvratný proces. Byl zřejmě potěšen potleskem, který sklídl při výzvě západním představitelům, aby jeho reformy podporovali, jinak by hrozilo nebezpečí destabilizace mezinárodních vztahů. Předseda norského Nobelova výboru prohlásil, že Gorbačovova politika se vyznačuje aktivní a opravdovou vůlí k míru, a také norská ministerská předsedkyně Brundtlandová našla pro sovětského prezidenta slova chvály.

Znepokojení nad sovětskými záměry v Pobaltí však vrhlo stín na Gorbačovovu návštěvu po zprávách o nových vojenských hlídkách v ulicích litevského hlavního města Vilniusu a o usnesení sovětské pro-

Pokrač. na str. 3

Najbarbarskejšia kapitola kultúrnej politiky komunistického režimu

Spetko, RFE

Ochrana historických knižných fondov, alebo možno lepšie povedané záchrana torza historických knižných fondov je v poslednom čase častou témou. Predtým bola takmer tabu, roky sa o preriedených fondoch nehovorilo a najmä nebolo možné konštatovať, že ide o jednu z najchúlostivejších a "najstrapacirovanejších" častí nášho kultúrneho dedičstva. Čo sa nezničilo po druhej svetovej vojne dostalo totálny úder po februári 1950. Zvoz kláštorných a šľachtických knižníc v 50. rokoch je vari najbarbarskejšia kapitola kultúrnej politiky komunistického režimu. Pred týmto zvozom sa vyžiadala veľmi povrchná expertíza, ktorá znela, že v náboženských a šľachtických fon-

Pokračování na straně 6

Federální vojáci Jugoslávie chránili v neděli most přes řeku Dunaj, který rozděluje Srbsko a Chorvatsko. Nejméně dva životy byly utraceny ve srážkách a násilnostech.

Nová vláda v Albánii.

Přibík RFE

Nový albánský ministerský předseda Ylli Bufi jmenoval svou první vládu. Má 24 členů a 12 z nich jsou komunisté. Nejsilnější opoziční Demokratická strana dostala sedm křesel; její předseda Gramoz Paško je jedním ze dvou premiérových náměstků a ministrem národního hospodářství. Demokratická strana dostala také další důležité rezorty: průmysl, obranu a finance. Zahraničí, bezpečnost a zahraniční obchod si ponechali komunisté. Dostalo se i na další opoziční strany: sociální demokrat Paskal Milo se stal na příklad ministrem školství a jeho stranický kolega Muci ministrem

Pokračování na straně 2

Kongres nikdy nesníží svá vydání.

Paul Harvey

- Kongres je nákladný!

Senát a Dům zastupců (House) mají tentýž počet zákonodárců jako před deseti lety - 535. Ale počet zaměstnanců na kongresní výplatní listině se zvýšil o 14.000. V tom je kancelářský personál, dále kuchařky, kuchaři, pracovníce v salonu krásy (beauty shop) agenti, zařizující cestování a roznašeči pošty.

Kongres teď zaměstnává 37.000 lidí - což stojí tři biliony dolarů ročně.

Pokrač. na str. 3

Nová vláda v Albánii...

spravedlnosti. Dva rezorty dostali Republikáni a malá Rolnická strana ministerstvo zemědělství.

Nová vláda může (ale nemusí) zůstat u moci do příštího jara, kdy se budou v Albánii konat předčasné volby. Tato podmíněnost má své oprávnění; komunisté před několika měsíci vyhráli volby, které víceméně (a na balkánské poměry) byly - podle mínění většiny zahraničních pozorovatelů - regulérní. A přesto vláda padla pod tlakem několikátýdenní stávkou, která přivedla Albánii na pokraj anarchie.

Nyní albánští komunisté pohlížejí do tváře hospodářské krize. Francouzská tisková agentura AFP cituje v této souvislosti nejménovaného vysokého představitele na ministerstvu zahraničí, který konstatoval, že se v nadcházejících měsících (a ještě před letošní zimou) Albánie neobejde bez potravinové pomoci ze zahraničí. Odpoledne je těžké dostat chléb dokonce v hlavním městě, dodává k tomu Agence France Press. A základní potraviny jako rýže, mouka, cukr, těstoviny, vejce nebo maso nejsou pravidelně k dostání, ačkoliv jsou i beztak jen na příděl. Průměrný plat činí 500 leků, maso od soukromého řezníka - jeden kilogram - stojí 33 leků. A to si většina obyvatelstva nejchudšího evropského státu nemůže dovolit. Roční příjem na hlavu obyvatelstva byl vypočten na 850 amerických dolarů. To je tolik jako v africké republice Botswana (Botswana je pětikrát větší než Československo, je v ní převážná část pouště Kalahari a obyvatelstvo se živi pěstováním hovězího dobytka).

Pokud jde o Albánii, kde po druhé světové válce převzali moc komunisté v čele s Enverem Hodžou, životní úroveň se tam v posledních třech letech snížila o polovinu. Za života diktátora Hodži ještě vyvážela elektrickou energii: dnes jí dováží. Těžba ropy se snížila na třetinu. Mladí lidé opouštějí zemi, a to přesto, že Albánci jsou hrdí vlastenci. Stávkující sice dosáhli prosazení řady požadavků (budou teď v dolech pracovat jen pět dnů v týdnu, dostanou přidáno hned o padesát procent alepší se snad i pracovní podmínky), ale tyto výdobytky jim inflace vytáhne opět z kapsy.

A tak není divu, že se nespokojenost přenesla i mezi delegáty sjezdu komunistické strany. Některých přestárých funkcionářů se vedení prezidenta Alii dokázalo zbavit. Ale v průběhu jednání se ukázalo, že dogmatické síly jsou dobře zakopány. Obrodit či liberalizovat albánskou komunistickou stranu po vzoru jiných stran v dané chvíli nelze. Pravděpodobně by pak vznikly strany dvě. První den sjezdu přinesl neobyčejně ráznou kritiku Envera Hodžy. Koneckonců stál ve vedení strany od roku 1946 až do své smrti v roce 1985. Hlavní zdrcující kritiku pronesl básník Dritero Agolli. Obvinil Hodžu z kultu osobnosti, který vyrostl z nesprávně pochopeného třídního boje. Dritero Agolli by to měl vědět: vybudoval si kdysi kariéru právě na tom, že pěl ódy na Envera Hodžu, jak uvádí americký deník New York Times.

Na sjezdu vystoupila také Hodžova vdova Nežmije. Řekla, že dlouho mlčela, když opozice očerňovala jméno jejího manžela. Na půdě stranického sjezdu však zřejmě mlčet nechtěla. Nežmije Hodžová se omluvila albánskému lidu za chyby, kterých se Hodža dopustil. Ale své prohlášení vzápětí oslabil: Hodžovo dílo prý nebyla ani Bible ani Korán. Albánští komunisté prý nebyli dogmatickými věřícími. Poválečné období země bylo skvělé. Hodža prý za chyby nese odpovědnost. Byl však vůdcem strany, která společně s ním plnila společné úkoly. Tak tedy promluvila žena, jejíž manžel dával (jak to o něm teď tvrdil Dritero Agolli) střilet v šedesátých letech každého, kde se jen zeptal, proč byla Albánie izolována od ostatní Evropy.

- Index vedoucích nákupů v červnu: plus 5.5 proc.
- Výlohy na konstrukční práce: -0.9 procent.
- Objednávky ve výrobě v květnu: plus 2.9 procent.
- Prodej nových domů v květnu: -3.3 procent.
- Prodej nových automobilů v červnu: - 6.1 procent.
- Nezaměstnanost v červnu (stoupla) o 0.1 procento.
- Listina zaměstnaných (s výjimkou zemědělského sektoru) v červnu ukazuje o 50 tisíc méně.
- "Jasně" není tedy mnoho příčin k volání "hurá". "Proč" ptá se Joe Doe? Vysvětlení nám podá krátká, zastrčená zprávička, která proklouzla dveřmi pro služebné z hlavního stanu Fedu. Ten odhalil jednomyslné rozhodnutí, kterého bylo dosaženo v polovině května, jeho představiteli, že budou držet sazby úrokové míry na stejné výši, jako byly dosud, neboť "kol dokonalá jsou viditelná znamenají o ústupu recese" a že se blíží její konec. Ústřední banka nepohnula od konce dubna ani prstem, aby přizpůsobila úrokovou míru panující situaci.

WASHINGTON DC.

Konec prvního týdne v červenci končil na pesimistické notě. Dle výkazů Departmentu práce, nezaměstnanost ve Spojených státech, v mírové době, dosáhla sedmi procent, čili v červnu stoupla o 0.1 procento, ale stejným dechem je hlášeno, že hospodářská situace se od konce minulého měsíce zlepšuje, ale jen s velkou nejistotou.

Obchodníci s cennými papíry tvrdí, že "Tato čísla velice důrazně vám říkají, že recese je u konce", jak se vyjádřil pan Samuel Kahan od Fuji Securities, Inc. Další, jakýsi pan Donald Straszheim od Merrill Lynch & Co. říká: "Ostatní ekonomická znamení - index vedoucích nákupních oddělení, statistika o žádostech pro vyplácení podpor v nezaměstnanosti a prodej automobilů - jasně naznačují, že ekonomie se obrátila". Obchodníci s cennými papíry všeho druhu chtějí nás zřejmě přesvědčit, že "konjunktura je již za dveřmi", abychom kupovali akcie, dluhopisy, valuty a pod., neboť "za nedlouho by museli tito "sázkaři" jít si pro podporu v nezaměstnanosti.

Níže uveřejňujeme statistiku vypracovanou MMS International, která je připravena k vydání v tomto týdnu a žádáme laskavého čtenáře, aby porovnal výše "tvrzené skutečnosti" hlášené lidmi z "bursovního průmyslu".

- Ceny výrobku v červnu: plus 0.6 procent, předpověď -0.3 procenta.

- Obchod v drobném v červnu: plus 1, předp. -0,5 procent.

Nepřipomíná vám to něco ...

sandinistických okupantů, ten komunisty nezatknu!, ale prostě vyvedl na svobodu. A když jej propustila ze služeb, ten to propuštění prostě odmítl.

Je sice rok niakargujské svobody od komunizmu, ale sandinisté, nynější a bývali, rozhodují nadále, přímo či nepřímou, o osudu země.

A prezident Voleta Chamorro s nimi kolaboruje.

Žádný komunistasandinista nebyl za své zločiny potrestán.

Žádný komunistasandinista nebyl zbaven majetku, který za desíletí komunistického despotismu nakradl.

A jejich přítel na věčné časy - komunistická Kuba sama uprostřed nebývalých hospodářských nesnází - je stále naživu a prostřednictvím svých agentů, které jednou vycvičila, manipuluje nikaragujským státem a bezmocným, obyvatelstvem.

Vážení přátelé, milí čtenáři!

Podobnost tohoto článku je až příliš nápadná. Prosim, zamyslete se, určitě přijdete na to, že vám tento článek něco připomíná...

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL
Established 1891
6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, ILL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1893 FAX (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vztýčky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslane články. Zaslane rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars
3 months \$45.00 \$26.00
6 months \$84.00 \$45.00
12 months \$150.00 \$78.00

WASHINGTON DC.

To, co poznamenal Hlasatel při edici zahraničních zpráv o klopýtání a zmatku koncepce zahraniční politiky Spojených států, je potvrzeno dnes, v pátek, z Washingtonu. Baker a administrace byli ostře kritizováni, protože napřed varovali proti rozpadu Jugoslávie a potom začli podporovat nezávislost Slovinska a Chorvatska, bude-li dosažena mírovými prostředky. Republikánští konzervativci, jako je zástupce Hyde, nazývají původní příklon ke konceptu jugoslávské ústřední vlády za "znepokojující". Srovnávají Bushův postoj s jeho váháním postavit se za nezávislost baltických států.

Toto porovnání opět kulhá za skutečnostmi, neboť kulturní a národní poměr obou případů se diametrálně liší. Snad tím hlavním důvodem v rozdílu názorů dnešní administrace je ta skutečnost, že v případě baltických národů Bush se bál postavit se proti zločineckým názorům a politice svého bolševického přítele Gorbačova, kdežto v případě Jugoslávie jde o podceňovaný slovanský stát a slovanské národy. Je vidět, kdo je opět za tím.

Spojené státy z velkodušnosti své duše, ponechaly Evropany,

aby se ujali iniciativy. Ale oficiální kruhy se obávají, že forum třiceti pěti národů je příliš neohrabané k řešení takovýchto otázek. To bylo slyšet v dost nedávné minulosti od pana Hitlera. Jaká pak fóra? Obavy pana Bushe jsou asi jiného druhu. Rozmíška mezi evropskými národy na otázku sebeurčení členů jugoslávské federace, zasadila semínko rozpaků, které by mohlo podrýt jejich roli jakožto mírového soudce. Případ Jugoslávie může být považován za zkoušku postupu v možných svárech mezi Maďarskem a Rumunskem, kde předmětem sporu je Transylvánie, rozpaky v Československu a eventuelně i odpadnutí některých sovětských republik jako je Besarabie.

Dle názoru jednoho nejménovaného západního diplomata, což může také být disinformační služba dnešní administrace, "Slovinsko" (prý) "porazilo jugoslávskou armádu a v jistém slova smyslu vyhrálo svou nezávislost". Tento diplomat měl také říci: "Jugoslávská armáda nemůže moc dělat, pouze začít velký útok, kterému by padlo několik set tisíc obětí a já nevěřím, že k tomu dojde". K tomuto prohlášení se vkládá otázka, kde tento diplomat vzal to číslo o "několika set tisících

obětí", když celá jugoslávská armáda má 180 tisíc včetně slovinských a chorvatských vojáků, kteří zatím neopustili armádu v žádném větším měřítku. Pak tento diplomat dodal: "Z hlediska slovinského je nutno rozřešit otázku, jak dokončit vyjednávání o nezávislosti. Mnoho Srbů říká, "at'si jdou", což je názor často slyšený z úst Čechů na pláč druhé větve českého národa a nyní dokonce i z Moravy. Pozor, Žizkov je další.

Některé evropské národy, jak jsme se již zmínili dříve, které před týdnem oponovaly slovinské a chorvatské deklaraci o nezávislosti, začly se nyní také klonit k tomu, aby byla uznána slovinská nezávislost. Jedná se o Německo, Dánsko, Belgii. Většinou však Evropa by byla nakloněna řešení, dle kterého by

Denní Hlasatel 3

16. července 1991

dnešní Srby dominovaná jugoslávská federace byla nahrazena volnější konstelací republik. Tím ovšem neříkají vůbec nic. Co to je "volnější konstelace republik?"

Snad by si měli páni diplomaté a politikové vzít do ruky trochu statistiky, než začnou roznášet chaos po světě. Jugoslávie má celkem 23,753,000 obyvatelů. Z toho je 36 procent Srbů, tedy 8,53 milionů; Chorvátů 20 procent t.j. 4,73 milionu, Slovinců 8 procent tj. 1,91 milionu. Zbytek t.j. 36 procent připadá na Bosňáky, Macedonce, Hercegovince a Albánce (Kosovo), tedy dalších 8,53 milionů obyvatelstva. Situaci v Jugoslávii je třeba pozorovat jednak pod zorným úhlem a skutečností, že její části byly po

Pokračování na straně 4

K návštěvě M. Gorbačova Švédska a Norska ...

kuratury zprostit armádu každé viny na krveprolití při němž bylo v témže městě v lednu 13 lidí usmrceno. Švédský ministerský předseda Carlsson v rozhovoru se sovětským prezidentem ve Stockholmu zdůraznil právo Litvy, Lotyšska a Estonska na nezávislost. Gorbačov v zásadě uznal, že sovětská ústava toto právo zaručuje. Na pozdější tiskové konferenci však trval na stanovisku, že toto právo nesmí vést ke vměšování do vnitřních záležitostí Sovětského svazu, zejména v situaci, kdy tam probíhá reformní proces. Gorbačov obvinil západní tisk, že přehání zprávy o vojenských hlídkách ve Vilniusu, a tvrdil, že baltští separatisté záměrně zvyšují napětí.

Na Gorbačovovy opakované výzvy západním státům, aby podpořily sovětské reformy velkorysou finanční pomocí, reagoval prezidentův bývalý hospodářský poradce Stanislav Satalin varovným článkem, otičtělým v britském deníku Independent. Uvedl v něm, že Sovětskému svazu hrozí hospodářský kolaps, jestliže se nevymaní ze svěřací kazajky zastaralých ideologií a nepřevzme systém volného trhu. A volný trh není v komunistických perspektivách myslitelný. Bez výstavby skutečné infrastruktury tržního hospodářství ve všech oblastech a bez věrohodné politické stability nelze očekávat, že by zahraniční podnikatelé odložili přirozenou opatrnost a investovali peníze v Sovětském svazu. To je závěr článku ekonoma Stanislava Satalina, autora plánu rychlého přechodu k tržní ekonomice, který Gorbačov loni objednal a potom zavrhl.

Kongres nikdy nesníží svá vydání...

Vy, poplatníci platíte každému členu a člence Kongresu jeho nebo její plat plus 5,6 milionu ročně za jeho/její najaté pomocné síly.

To znamená 5.6 milionu dolarů za každého členu každý rok.

Osobní štáb, pracující pro jednotlivé členy Kongresu se od roku 1960 ztrojnásobil.

Zároveň velmi stoupl počet členů pracovního sboru kongresních výborů. Dům a Senát zvýšil provozní vydání svých 44 výborů o dalších 14 milionů dolarů. Mimochodem, toto vydání je vyšší než loňské zvýšení daní a rozpočtu.

Jediné výbory (committees) Domu, které nedostaly víc peněz byly dva, které to nejvíc potřebovaly: ethics and intelligence (výbor pro etiku a zpravodajství).

Respektovaná Heritage Foundation, která "hlídá" vaše zájmy na Capitol Hill, pamatuje, že vedoucí většiny v senátě George Mitchell řekl 29. ledna t.r.: "Vláda musí používat vašich daňových dolarů opatrněji."

Ale místo, aby se zastavilo najímání personálu a stoupání výdajů, kongresní výlohy se stále zvyšují.

Ve Spojených státech je 11 hlavních měst, která mají méně obyvatel než je dnešní počet kongresních zaměstnanců.

Když jednotlivci příliš utrácí - sníží svoje vydání. Korporace sníží výplatní listinu - propustí zaměstnance. Kongres to nikdy neudělá.

Pro Kongres je příliš snadné připsat další vydání na váš účet.

Kongres Spojených států má teď největší zákonodárny sbor na světě - dokonce větší než ta nadutá byrokracie Sovětského svazu.

Mimochodem řečeno, Senát má "pravidla", omezující zvyšování výborových rozpočtů a zaměstnanců - ale svá vlastní pravidla ignoruje.

Předseda senátního výboru pro zahraniční vztahy právě přidal osm nových zaměstnanců k 59ti, které výbor již měl. Budou vás stát dalších 345 tisíc ročně.

Jiné výbory nesou stejnou vinu. Jak Dům zástupců, tak Senát "potichu" schválili rekordní zvýšení provozních vydání. Jak by mohl Kongres, který nedovede omezit svá vlastní, jemu samému hovějící vydání, omezit jiné vládní plýtvání a extravagance?

P.S. Kongres uvažuje o dalším zvýšení vašich daní "hned po příštích volbách".

Los Angeles Times

Milí čtenáři!

Máme velký výběr importovaného zboží z Československa a jiných evropských zemí :

křišťálové sklo, keramiku, granátové šperky, panenky, kuchyňské potřeby, koření, byliny, cukrovinky, šátky na hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy a kazety, slovníky a učebnice. Sweatshirts a T-shirts s českým znakem, české a americké vlajky a špendlíky.

Blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské, německé a italské. Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a Master Card.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!

F. PANCNER, INC.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Tel.: (708) 484 - 3459

Zástupce Tuzexu

Máme nové katalogy na knihy, rekordy, kazety, video a léčivé byliny. vyžádejte si je.

Obchodní hodiny: Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer, v neděli zavřeno.

OTÁZKA HLAVNÍHO
MĚSTA NĚMECKA

Přibík RFE

Poslanci německého bundestágu by měli rozhodnout o tom, které orgány státní správy se odstěhují do hlavního města Berlína a které zůstanou v Bonnu. Diskuse kolem celé záležitosti probíhá v tisku a nabývá chvílemi groteskních rysů. O tom, že Berlín je hlavním městem znovusjednoceného Německa, rozhodla loňská smlouva o sjednocení východního a západního Německa. Diskusi dal první impuls už před měsíci prezident von Weizsacker.

Nyní se hodně diskutuje a navrhuje. Minulý týden bylo například navrženo, aby se do Berlína přestěhovala horní komora parlamentu Spolková rada společně se spolkovým

Pokračování na straně 5

WASHINGTON...

dlouhá léta rozděleny mezi Rakousko-Uhersko,

Maďarsko, Itálii a Turecko. Až po první světové válce byly sjednoceny pod názvem SHS (království Srbů, Chorvatů a Slovinců) a později pod názvem Jugoslávie.

Druhý zorný úhel je původu mezinárodně-imperialistického. Diplomaté totiž postřehli, že v Srbsku roste podezření proti Německu. Jejich vzájemný poměr mezi Srby a Němci, byl velmi napjatý. Němci vyražďovali za druhé světové války celé vesnice, ženy a děti, zatímco srbští "četníky" (vojáky), ukrytí většinou na Ravne Gore, stříleli je jako králíky. Zažil i viděl jsem nepřátelský poměr Srbů vůči Němcům, ale na druhé straně Srbové se vždy chovali k nim jako gentlemenové. Spolu s Černohorci také jsou. Srbové podezřívají Němce, že Německo pracuje na rozvratu Jugoslávie a pomáhá Slovinsku k nabytí plné samostatnosti. (1,91 milionů lidí). Diplomaté říkají, že Němci se pokouší dosáhnout toho, co se jim nepodařilo ve druhé světové válce.

Německá vláda je pod velkým tlakem veřejnosti, aby uznala nezávislost Slovinska. V pátek, na schůzi evropských zahraničních ministrů v Holandsku, Německo se pokoušelo dosáhnout dohody, aby Evropské Společenství uznalo Slovinsko, budou-li nové útoky na republiku, ale nepořídilo.

Zločinci, kteří by chtěli na nás uvalit Jednotnou světovou vládu a "Nový světový řád", dobře znají starou zásadu, která je živěná nesvorností: 'Divide et impera' - "Rozděl a panuj".

Zelezná koruna

Václav Kaplický

Pokračování z min. čísla

„Quod medicamenta non sanant, ferrum sanat, quod ferrum non sanat, ignis sanat!“

„Ano, nepomáhají-li medicíny, pomůže železo; nepomůže-li železo, pomůže oheň!“

Purkrabí vyskočil, otevřel zprudka dveře do sousední kanceláře.

„Toho kováře ještě nepřivedli?“ vykřikl, až se písaři polekali.

„Ještě ne, Milosti,“ odpověděl mladý Platz, který jediný měl dost odvahy.

Až do večera čekal frýdlantský purkrabí marně. Kdyby byl tušil, že vše vlastně spískala Kateřina, ona pěkná služtička, na níž se zalíbením spočinulo často i jeho oko!

Řekla, co věděla od kaprála, svému Hanušovi. Ten pak lhal koně jako o svatbě z Frýdlantu až do Bulovky, ale místo aby jel domů, zastavil se u Eliáše Stelziga. Eliáš, když se dověděl, co se chystá, se sice polekal, ale hlavu neztratil. Poslal hned svou ženu Sáru do Řasnice, aby varovala bratra.

Na štěstí ho zastala doma, dokonce kutil cosi v kovárně. Vyřídila mu, co věděla, a běžela se podívat nahoru na Annu Marii a děti. Našla švagrovou sedět u okna, jak látá dětské hadříky. Byla žlutá jako vosk a ztěžka dýchala. Čtyři děti už porodila a se všemi dohromady to neměla tak zlé jako s tím, které se teprve dralo na svět.

Sára, vidouc ji v takovém stavu, neměla odvalu říci jí tak špatnou novinu. Hovořila s ní raději o hloupostech, o svých dětech, o Eliášovi, jen aby švagrovou obveselila.

Ondřej zatím v kovárně ulil oheň, svlékl koženou zástěru a trochu poklidil krámy. Musil si to nejdřív v hlavě trochu srovnat. Ani na jaře si páni na něj netroufali, a teď najednou že by měli odvalu? A proč? Na panství je pokoj, nic se neděje. Že se sedláci na zámku ptali po císařském patentu? Nebo že by někdo zradil a pověděl purkrabímu, že se chystá na cestu do Vídně?

„Kovář kroutil hlavou a nechtělo se mu věřit, že by se mezi zasvěcení našel zrádce. Ovšem opatrností není nikdy dost! Pro každý případ bude lépe, jestliže na několik dní zmizí. Z frýdlantského vězení se utíká těžko!“

Zavřel kovárnu a šel nahoru do bytu.

„Musím na dva na tři dni odejít,“ pravil k ženě, jako by nešlo o nic neobvyklého.

Anna Marie pohlédla úzkostlivě na muže. Do očí se jí draly slzy.

„Co se tak na mne díváš? Jdu k panu Pachtovi. Mám tam dobrou práci!“

Kovář lhal. Jak by to jeho žena nepoznala?

„Nic jsi neřikal!“

„Zapomněl jsem. Ale už musím jít. Nic se tu neboj. Zaskočí Eliáš nebo Elstner, kdybys něco potřebovala!“

Anna Marie upřela vyčítavý pohled na Ondřeje. Rázem jí bylo všechno jasno.

„Ty utíkáš! Honí tě!“

„Možná, že i to,“ usmál se Ondřej. „Přece nechceš, aby mě dostali!“

Anna Marie se zhroutila. Rozeštkala se, hlavou bila do stolu. Ještě štěstí, že byla přítomna Sára, která se ujala ubohé a těšila ji, jak dovedla nejlépe.

Ondřej se mračil, ale co tu mohl dělat? Oblékl kabát, nasadil si na hlavu čepici a mlčky opustil jizbu, s nikým se ani nerozloučiv. Ale pak se vrátil, uchopil malého Ondru a ně-

kolikrát jej políbil. Teprve potom vyběhl z domu.

Běžel nejdřív do krčmy k Elstnerovi. Když řekl šolci, co mu vzkázal Eliáš, Elstner se nejdřív zarazil, ale pak zakroutil hlavou:

„Budou to jen babské povídačky. Já tomu nevěřím. Také někdo ze zámku by něco vzkázal!“

„Snad máš pravdu, ale je také možné, že se mezi nás vloupl jidáš. Jestliže se purkrabí dověděl, že se chystám do Vídně...“

Vtom se přihnal jako vítr malý Michal Ulrichů:

„Strejčku, mušketýři!“ volal.

Ti dva neřekli ani slova, jen na sebe mrkli. Ondřej potom zmizel v přístěnku.

Šolc nechal všeho a seběhl na silnici. Ukázalo se, že Michal nelhal. Od Frýdlantu kráčelo středem silnice pět pan-
ských mušketýrů, jež vedl kaprál Vencl. Pušky se jim leskly, poboční zbraně řinčely a vojenské boty se pravidelně zvedaly a vířily prach. Kaprál, převyšující ostatní o půl hlavy, se rozhlížel.

„Kampak, hoši?“ volal vesele na vojáky Elstner.

Na kaprálovi bylo vidět, že má radost z tak přátelského oslovení.

„Hledáme kováře Stelziga!“ houkl.

„To je tuhle napravo!“ usmál se šolc, ukazuje na kovárnu.

„Je doma?“ zeptal se ještě Vencl.

„A kde by byl? Zajděte potom ke mně na skleničku!“

Kaprálovi zasvítily zuby a i jeho kamarádi se olízli. Což, sklenička nikdy nemůže uškodit!

„Máš dobrou?“ zeptal se ještě jeden z mušketýrů, ale kaprál už dal znamení k pochodu.

Před kovárnou se Vencl zastavil. Tři ze svého mužstva ponechal venku, aby hlídali vchod, sám s ostatními vešel na dvůr. Podle různého harampádí poznal, že je opravdu v kovárně. Dobrá. Napravo byla dílna. Dveře k ní byly jen přivřeny. Otevřel je, nahlédl dovnitř, ale nikoho tam nebylo. Výheň byla vyhaslá. To se kaprálovi nelíbilo. Cosi zabručel a začal si kroutit knír.

Nezbývalo než se pustit po dřevěných schodech na pavlač. Nahoře stál malý Ondra. Díval se udivně na vojáky v přemovaných kabátcích, pak najednou dostal strach a běžel do kuchyně.

„Vojáci! Vojáci!“ křičel.

Kaprál pospíchal za ním.

V kuchyni bylo šero a chvíli tomu hromotlukovi trvalo, než se rozkoukal. Uviděl dvě ženy, půl kopy dětí, ale žádného mužského.

„Kde je kovář Stelzig?“ řekl, stavěje hlučně ručnici na zem.

„Není doma!“ odpověděla Sára, podpírajíc rukou Annu Marii, o níž se pokoušela mdloba.

Kaprál se zamračil.

„A kde je?“ zahřměl.

Jeho surový hlas vzpamatoval kovářovu ženu. Najednou byla dokonale při sobě a hned věděla, jaká je její povinnost. Chránil Ondřeje.

„Šel za panem Pachtou z Rájova do Nové Vsi. Má tam práci,“ pravila.

Lhala tak mistrně, až se Sára podivila.

„Dělá tam panu Pachtovi mříž ke krbu,“ dodávala ještě kovářka, ale to jí již hlas selhával.

Kaprál si kroutil knír a byl v koncích se svým rozumem. Měl rozkaz jít do Řasnice a odtud přivést kováře Stelziga. Nikdo mu nedal rozkaz, aby šel do Nové Vsi, o níž ani nevěděl, kde je.

„To je na panství libereckém, blízko Chrástavy!“ vysvětlovala Sára, jako by četla kaprálovy myšlenky.

Také malá Rozina chtěla něco říci, ale matka si toho včas všimla a pohledem jí dala znamení, aby mlčela.

Tu se ozval malý Ondra:

„Táta...“

Avšak teta Sára mu v tu chvíli prudce šlápla na nohu a chlapec zapomněl, co chtěl říci vojákům.

Kaprál byl stále ve větších rozpacích. A byl by stál ještě dlouho, kdyby ho byl jeden z mušketýrů nezatahal za šos kabátu.

„Než se kovář vrátí, mohli bychom zajít na skleničku!“ pravil.

Hle, to bylo východisko! Kaprál sice na to nic neodpověděl, ale otočil se na patách a bez pozdravu vyšel ze světnice.

„V hospodě se domluvíme,“ navrhoval na schodech ten, který měl největší žízeň.

Po schodech se rozléhaly hřmotné kroky vojenské, Sára se smála. Rozina tleskala ručkama, ale Anna Marie byla u konce se svými silami. Vzdechala:

„Ach, Ondřeji, Ondřeji! Špatně to s námi dopadne!“

Slzy měla v očích a hlas plný zoufalství.

„Neboj se o Ondřeje. Na něj jsou všichni krátkí!“ těšila ji Sára, ale kdo mohl Annu Marii utěšit, když Ondřej byl pryč. —

V krčmě Elstnerově mušketýři odložili zbraně a povolili si řemení. Elstner jim nalil do kalíšků kořalky a měl řeč jako koza bobků. Nalil chlapcům té nejsilnější a pak znovu a znovu. Mušketýrům se jazyky brzy rozvázaly a vyprávěli, co bylo pravda i co si vymysleli. Pan purkrabí chce řasnického kováře pod zámek, protože prý mu pobuřuje poddané.

Pokračování na str. 5

We Want
Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORWICH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

FDIC

Zelezná koruna

Václav Kaplický

Zatočí prý s ním! Bude ho vyslýchat na mučidlech a nepustí ho, dokud neprozradí všechny kumpány!

Vojáci se chvástali čím dál tím víc, ale krémář brzy poznal, že mnoho toho nevědí. Přestal nalévat.

Tu se v šenku objevil najednou menší, ramennatý muž s hustou bradou. Ondřej Stelzig měl vždy smysl pro žert a neodpustil si pobavit se na útraty panských pacholků.

Šel přímo ke kaprálovi.

„Pozdrav Bůh. Koho hledáš, kaprále?“

„Ko-kováře Stel-Stelziga!“ pletl jazykem jeden z mušketýrů.

„Toho? Toho jsem viděl právě před chvílí ve Frýdlantě. Šel Zámeckou ulicí přímo na zámek. Jdu z Frýdlantu!“

Kaprál vstal. V hlavě se mu všechno motalo. Hledal pušku.

„Co tak naspěch, kamarádi?“ zubil se Ondřej. „Ten chlap vám přece neutěče, když je na zámku. Hej, krémáři, nalej jim ještě jednu na můj vrub!“

Mušketýři sice neodřekli, ale stání již neměli. Konečně se vymotali na silnici, kde se jakž takž seřadili. Vykročili pak, ale nohy jim nesloužily.

Michal Ulrichů a s ním na tučet nezbedníků házeli po nich trnkami a zpívali jim písničku:

*Mušketýři, to jsou páni,
ve dne v noci namazaní!
Mušketýři pana Gallase
troufnou si i na prase!*

Ondřej Stelzig se vrátil domů. Byl si jist, že do zítřka ho hledat nebudou.

Podle původního plánu měl už být Ondřej na cestě do Vídně, ale všechno se zdrželo. Nejdřív se špatně scházely peníze, jichž na tak dlouhou cestu bylo třeba mnoho. Potom musil slíbit Anně Marii, že neodejde dřív, dokud nebude po porodu. A ještě než k němu došlo, přišli mušketýři.

A nejhorší přišlo na konec: na libereckém i frýdlantském panství vypukl mor.

A mor byl ještě horší než purkrabí, správce, polesný, důchodní, všichni drábové a šafáři, horší než sám hrabě. Lidé měli zájem jen o to, jak se vyhnout černé smrti. Sekali jalovec, sbírali různé bylinky, které jim baby kořenářky označily. Chlapi pak pili hodně kořalky, o níž věřili, že je účinnější než všechny byliny dohromady.

4. PĚSTÍ DO TVAŘE

Podzim toho roku byl nevlidný; koncem září začalo pršet a déšť neustával přes celý říjen, a ani v listopadu nebylo lépe. Husté mraky zahalovaly vrcholky hor, potoky se rozvodnily a cesty se staly neschůdné. Někdy se zdálo, že se oblaka dotýkají země. Mlhy se zvedaly jen na několik hodin denně a pak se spouštěl nový déšť. Všude voda, bláto a ležavá zima.

A do toho smutku se ještě občas rozklínal umíráček, neboť nic nepomohla varování frýdlantského purkmistra, nic nebyla platná přísná nařízení, příbitá na vratech radničních; černá smrt si našla cestu i na panství hraběte Gallase, císařského komoří, a vybírala si, jak jí napadlo, mezi poddanými jak na vesnicích, tak i v městě. Ale v městě přece jen mnohem víc.

Jaké to bývaly podziunky v tom nejsevernějším koutku české země! Jako by se pohádkový divotvorce dotkl kouzelným proutkem špičky Šišáku a najednou celý ten kraj byl pln zlata, stříbra, nachu, královského purpuru, opálové perleti, měkkého sametu a jako pára něžného hedvábí. Staleté kmeny bukové ukázaly všechnu svou krásu; ale také duby soutěžily v ní se štíhlými smrčky, rozevřátými borovicemi, tenkými modřínky, zlatem rozhořelé břízy se chtěly vyrovnat kořatým lipám, jejichž koruny již začínaly řídnout. Všude zlata, až oči přecházely: na stromech, stránkách i trávnících. Voněla pryskyřice, kouř z ohňů na pastvinách stoupal řídkým vzduchem vzhůru k nebesům, kejhalo husy, mečely ovce a bučely krávy; i chlapi a děvčata halékali, až to bylo slyšet za dvěma kopci. Nic nebylo krásnějšího.

Letos jako by ten kraj byl liduprázdný.

Ale i ve frýdlantském zámku bylo vše jiné. Pan purkrabí Müller, ačkoli měl tak pevnou víru, že do třetice ho nemůže minout jmenování zámeckým hejmanem, byl zklamán po třetí a naposled; nebylo tedy divu, že chodil po kanceláři jako pes po výprasku. Jeho Milost hrabě Gallas si vybral jiného, který by spravoval frýdlantské panství, a to Pavla Ignáce Sádla z Vrážného, muže zachmuřilé tváře, úzkých rtů a popelavé pleti, podobajícího se spíše jezuitskému inkvizitorovi než vysokému vrchnostenskému úředníku... Ovšem jeho paruka byla přímo z Paříže, šaty měl podle poslední módy a jeho poklony by dělaly čest i francouzskému tancemistrovi! Každý den se ten pán postříkoval vonavými vodičkami jako nějaká dáma z císařova fraucimoru. Bylo jasné, že pana Sádla nejmenoval hrabě, nýbrž paní hraběnka, což také napadlo purkrabímu hned, jak ho zhlédl po prvé. A sotva s ním rozmlouval půl hodiny, přesvědčil se o věci mnohem povážlivější; nový vymoděný floutek rozuměl hospodářství jako vůl hvězdářství. Za hejtmana se hodil

jako sláma do jelita. A ke všemu se díval na purkrabího spatra, div ne jako na nějakou odloženou almaru. Jako by i jemu byla odporná tloušťka purkrabího a jeho věčně zpočené ruce. V několika málo dnech se stal z pana Müllera pouhý purkrabí, pan Sádlo se ho na nic neptal, k ničemu ho nepotřeboval. Na rady si chodil raději k starému Jindřichu Vilémovi Neumannovi z Neubergu, správci zámecké kanceláře, který ovšem dovedl číst latinské básničky a skládat zábavné veršičky — což pan Müller nedovedl — zato však o hospodářství také neměl ani ponětí.

Purkrabí musil opustit hejtmanskou kancelář v prvním patře rozsáhlé budovy na prvním nádvoří a nastěhovat se do přístavku, v němž stěny byly vlhké, okna zamřížovaná a kde stále páchlo plisní. Ani kam vyhlédnout z okna nebylo! Jediná útěcha, jež purkrabímu zůstala, byl plný pohár. To bylo jediné, co zbylo starému a věrnému panskému úředníkovi po tolika letech pozitivě služby! A kdo ví, na jak dlouho? Nový hejman měl úzké rty a tací lidé se vyznačují často pořouchlostí a zákeřností. Což když jednoho dne oznámí paní hraběnce, že se starý purkrabí již nehodí k ničemu a že by bylo záhodno nahradit jej jiným, mladším, přirozeně někým z vlastního hejtmanova příbuzenstva, aby to oba měli pohodlnější, až budou hospodařit do vlastní kapsy.

V těch dnech purkrabí mnoho pil, víc než kdy předtím, i mnoho přemýšlel; nejvíce o panské lásce, o níž se marně neříká, že po zajících skáče. Jeho nitro bylo plno hořkosti nad nevděkem světa, a taková hořkost, silně zavlažovaná vínem, vedla k úvahám až zarážejícím a naprosto nevhodným pro hodnost purkrabího. Co by si na příklad nafintěný pan Sádlo počal, kdyby mu všichni poddaní najednou vypověděli poslušnost, jako to udělali na jaře? Co by se stalo, kdyby toho štváře, řasnického kováře, nechtyl, a ten, až bude v polích nejvíce práce, zase vzbouřil celé panství? Nebo kdyby se ten chlap skutečně dostal až k císaři!

Nahoře v hlavní kanceláři se hejtmán Sádlo z Vrážného radil se správcem Neumannem, aniž uznal za vhodné přizvat k poradě purkrabího. Purkrabí to věděl. Stál za mřížemi své kanceláře a díval se na děvečku, promoklou, až z ní voda kapala. Pak se v dešti mihla i pružná postava sličné Kateřiny a v tom marastě se blýskla její bílá lýtka. Ale purkrabí se jen díval, nic však neviděl, protože jeho myšlenky byly jinde, těkaly sem tam, hned byly v hejtmánově kanceláři, hned ve Vídni u pana hraběte, hned v Řasnici, kde má kovárnu šelma Stelziga.

Nakonec se myšlenky purkrabího ustálily a myslil výhradně na toho čertovského chlapíka Stelziga. Kolik neděl už po něm slídl, kolik mušketýrů se již za ním navysilal — všechno nadarmo. Kovář unikal moci i nástrahám. Možná, že právě proto, že nechtyl Stelziga, hrabě jmenoval hejtmánem toho jesuitu. Ale to nebude pravda. Hrabě o Stelzigovi nemá ani tušení a hraběnka se o takové věci také nezajímá. Za správcovství purkrabího byl na panství pořádek, ani myš se tu nehnula, roboty se dodržovaly, platy řádně odváděly a výnos hospodářství splnil vždy všechny předpoklady. Jestliže práce poslední dobou trochu vázly, důvodem bylo jen špatné počasí, nic jiného.

Čím hlouběji nahlížel purkrabí do sklenice, tím víc musil myslet na řasnického kováře. A čím víc pil, tím víc se mu stával onen nebezpečný buřič a štváč, porušovatel řádu a vzpurník jakýmsi podivným hrdinou, který se postavil směle proti vrchnosti, již představuje pan Sádlo z Vrážného, i proti obecnému pořádku, reprezentovanému svobodným pánem z Lisova, také takovým výtečníkem. Vzdoruje panu Sádlovi! Nepřichází jako prosebník žádající o milost, ani ho nepřivádějí drábové jako zajatce, stále uniká a jistě se ještě vysmívá novému hejtmánovi! Odvážlivec! Hrdina! Jen ať tomu floutkovi hodně zatopí! **Polkračování příští čtvrtek**

Ceský národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMORADNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTREBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRIDLICH BENES a STEFANIK pro pohřby nad zemí s 20-procentní SLEVOU na běžné cenikové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky platné do 14. ČERVENCE 1991. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 788-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Pulaski Rd., Chicago, IL 60630
Poslouchajte náš rádiový program každou neděli v 9 hodin ráno na WCEV 1450

OTÁZKA HLAVNÍHO MĚSTA NĚMECKA...

prezidentem, ministrem zahraničí a diplomatickými zastupitelstvími. - Bundestág, spolková vláda a výbory spolkové rady by pak zůstaly v Bonnu. Ale nejdříve to odmítli na ministerstvu zahraničí, protože pochopili, že by Bonn zůstal místem, kde se dělají všechna důležitá rozhodnutí, ovšem bez řeckněme ministra zahraničí Genschera. Z téhož důvodu by pravděpodobně odmítla přestěhování i diplomatická zastupitelství.

Jiný návrh byl, aby se do Berlína odstěhovaly obě komory parlamentu a vláda aby zůstala v Bonnu. Proti tomu ale byli poslanci bundestágu, kteří argumentovali tím, že jednou z jejich povinností je dohlížet na činnost vlády a dávat si předvolávat ke slyšení její představitel. Ti by však byli jinde a tak by se mezi oběma městy jen zbytečně cestovalo. Mimořádně: přestěhování v žádném případě nebude levné; hovoří se o miliardách marek a ty se v dané chvíli potřebují daleko víc v bývalé Německé demokratické republice. Argumentem proti stěhování je rovněž, že by v Bonnu a okolí ztratily desetitisíce osob práci. Debata na půdě parlamentu byla zahájena 20. června.

Z Německa ještě jinou kuriozitu: bývalý dlouholetý odborářský šef a úzký Honeckerův spolupracovník Harry Tisch byl za zpronevěru odsouzen na 18 měsíců vězení. Tisch zpronevěřil 77 tisíc východoněmeckých marek na dovolenou své rodiny a nejmenovaného člena v y c h o d o n ě m e c k ě h o politbyra.(FF-075, June 7) Za tento přestupek by (kdyby ještě existovala NDR) dostal Tisch nejméně tři roky a to za rozkrádání socialistického majetku.

Celý soud byl ovšem spíš záležitostí formální, protože žaloba byla omezena právě na tento lehce prokazatelný čin zpronevěry. Tisch se provinil daleko závažněji, když jako všemocný šef odborů pomáhal Honeckerovi utlačovat a vykořisťovat východoněmecké pracující. Zde by ovšem žaloba musela vyznít zcela jinak a výsledek soudu by byl od samého počátku zpochybněn nedostatkem potřebných zákonů. S vykořisťováním a systematicky prováděným útlakem nemají západní demokracie žádnou zkušenost.

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Cermak tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4600

BERWYN

Pozemek 99x125 stop, na kterém je teď automechanická dílna; po odstranění se na něm může postavit budova s apartmenty.

21. ulice a Oak Park Ave.

CICERO

Dvourodinný, dva roky starý domek, 3 ložnice a 2 ložnice; zděná garáž na 2 auta.

\$185,000, blízko Čermak Rd.

Jižní Cicero. Dva roky starý dvourodinný domek, 3 ložnice a 2 lož., nyní v pronájmu. \$169,900.

Čistím koberce

a čalouněný nábytek. Volejte kdykoliv, Chris - (708) 863-4113.

(708) 484-1118

marina's
BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon — formerly at 26th St. & Hamlin.

now at
6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Hledá se kniha

od Vladimira Klácela: "VĚČNÝ KALENDÁŘ" čili kniha Svojanovská. Skládal a v květnu 1877 dokončil L. Klácel.

Pište do redakce Hlasatele

**ČESKÉ RÁDIO
V CLEVELANDU**

každou neděli ráno
od 10:30 do 11 hodin

WERE 1300 AM

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermak Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermak Rd., Cicero
- Prague Sausage 6312 W. Čermak Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermak Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermak Rd., Berwyn
- Non Oak Park & Čermak Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermak Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermak Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

Přijme se:

Zkušený pokladač mramoru a granitu.

Tel.: 312-666-2330 nebo 312-951-1860.

Hřbitovní loty

Prodám 2 loty na Mount Auburn Cemetery, Oak Av. a 41st, Stickney. Velmi lacino \$450,-. Majitel žije v Arizoně. Volejte 863-7805 nebo Arizona 1-602-486-8112

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné?

UPOZORNĚNÍ

Redakce a administrace Denního Hlasatele nezodpovídá za obsah inzerátů.

Všechny inzeráty v našich novinách musí být placeny předem a pouze v amerických dolarech.

Najbarbarskejšia kapitola kultúrnej politiky komunistického režimu ...

doch niet nič cenného z hľadiska našich kultúrnych dejín, sú to inojazyčne knihy písané v duchu nepriateľskom socializmu. A tým sa ich osud spečatil. Miestni činitelia nelenili a zachránili sa len knižnice v Trenčíne a v Kremnici. Hoci sa odvoz robil mimoriadne rýchlo, miestni politickí potentáti súrili, aby sa tempo zrýchlilo, lebo čakali na vyprázdnenie kláštorných budov a kaštieľov, aby v nich mohli vybudovať rozličné politické a výrobné zariadenia. Knihy sa takmer nakladali na autá na vidlách. Na miestach určených pre zvozu kláštorných knižníc to bola Mariánka a Jasov. Knihy sa nahádzaly na hromady a išlo vlastne o siláž. Sklady nemali potrebné zariadenia, takže knihy na kopách podliehali skaze. Veľa sa nezmenilo ani potom, keď sa dostali na regále, pretože poškodené exempláre nemal kto konzervovať.

V 60. rokoch sa z miestneho pracoviska Matice slovenskej dávalo konzervovať len niekoľko desiatok exemplárov, skaze však podliehalo tisícky knih. Okrem toho knižnice odovzdávali, rovnako ako archívy, do zberu papier a tak často padli za obeť historické fondy. Časté boli aj kalamity, v klariskom kostole bolo veľa kníh zatopených. Bol to úmysel či náhoda?

Iba časť zničených knižných fondov bolo možné zrekonštruovať v pôvodné knižné celky, lenže i v tomto prípade išlo o torzá. Neoceniteľnú službu v tomto smere urobil pre františkánske knižnice až do jeho politického nepreverení Jozef Věšvlad Gajdoš. Väčšia časť knižníc je úplne zničená, alebo sa z nej zachovala malá časť. Teraz hrozí, že ani torzo, ktoré záhubu prežilo, nie je možné pre nedostatok finančných prostriedkov zachovať.

Hoci škandalózný zvoz vážne narušil korpus historických kníh a knižníc, na veľké prekvapenie sa ukázalo, že expertíza bola falošná, pretože sa našli nielen neznáme unikáty zo slovenskej kultúrnej histórie, ale aj vzácne fondy cizojazyčnej literatúry, napr. poloniká v podolinskej piaristickej knižnici.

Poukazy na kritický stav historických knižných fondov už nie sú v tlači a iných médiách tabu. Iba okrajove alebo vôbec nie sa však v týchto kritických rozboroch stretáme s problémom rozkrádania knižných fondov. A to sa začalo už v 50. rokoch v Mariánke, kde často prichádzali pracovníci antikvariátov a odvážali cenné knihy.

K veľmi svojráznym spôsobom patrilo pri odchode na služobnú alebo súkromnú cestu do kapitalistickej cudziny zobrať si so sebou na predaj prvotlač alebo vzácnu staršiu tlač. Samozrejme tieto knihovníci odcudzili z historických fondov. Niektoré knižné celky sa šikovnými obchodníkmi podfukami dostali do západného Nemecka a Izraela. Na toto konto sa obohacovali riaditelia knižníc a poprední knihovníci, ktorí o obchodných machináciách vedeli. Tieto knihy a knižnice sú pre slovenských badateľov prakticky ťažko prístupné. Často sa dostali do súkromných zbierok a v nich sú úplne stratené pre našu kultúrnu históriu. Myslím, že tu platí porekadlo: chudobnému aj z hrnca vykypí. Lenže v tomto prípade chudobný sám dovolil, aby z hrnca kypelo a vôbec strata niho nebolela. Ale raz hude bolieť a potom spráchnivelé, zničené, zošrotované knihy budú žalovať.

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650. Phone 780-5000, Member FDIC

Pokračování z min. čtvrtka

TRŽNÍ HOSPODÁŘSTVÍ NEVYHLÁSÍME DEKRETEM

Bude léčba šokem pro naši ekonomiku výhodná?

"Přilíh rychlý přechod k tržnímu hospodářství by mohl uvrhnout země východní Evropy do katastrofy a způsobit dokonce pád zpět do komunistické minulosti" prohlásil v polovině července náš bývalý vicepremiér při přednášce na univerzitě v severošpanělském přístavním městě Santandreu. Podle zprávy madridského deníku EL PAIS dále zdůraznil, že "léčba šokem" či další pokus nových demokratických vlád zemí východního bloku o "skok do neznáma" za účelem zkrácení tmité cesty k hospodářské předloze Západu, musí nezbytně vyvolat sociální otřesy a způsobit nerovnováhu v labilních lidových ekonomikách východní Evropy. Cesta, kterou zahájilo Polsko plánem ministra financí Balcerowicze a Československo koncepcí tržního hospodářství V. Klause, v sobě skrývá velké nebezpečí. Mohlo by se stát, že na "násilné cestě pouští" dojde voda a tržní ekonomika bude moci být postavena jen na ruinách.

Radikálně nebo postupně?

Co soudíte o naší radikální ekonomické reformě?

Koncem června jsme se zúčastnili ve švýcarském Crans-Montaně, na pozvání západoevropské nadace FORUM, symposia o programech přechodu k tržnímu hospodářství. Tam právě V. Komárek zdůraznil své přesvědčení, že tzv. radikální reforma není vlastně "radikální", protože fixuje staré monopolistické struktury, návyky, státní intervence a ekonomicky nepodložené (administrativní) manipulace cen. Západoevropští ekonomové se dnes ve své většině přiklání k cestě postupné, promyšlené a racionální strategie, prováděné s plnou účastí veřejnosti.

Ve první musí přijít první a ne druhé či třetí; posloupnost opatření nesmí být postavena na hlavu. Bez vytvoření soukromého vlastnictví, konkurenčního prostředí a zvýšené ekonomické nabídky to prostě nepůjde. S vlastním národem nelze hrát šachy. Západoněmecká filozofie byla nejlépe vyjádřena v londýnských Financial Times 22. června 1990: "Některé ambiciózní návrhy reformy jako by vycházely z předpokladu, že cenové mechanismy, instinkty maximalizace zisku, finanční expertiza, apod. již vlastně existují a prostě jen čekají na svou liberalizaci. To téměř určitě nemůže být pravda." Zmiňuje se o "pohřbení" polské ekonomiky, kde již došlo k 20 až 30 % poklesu výroby, v některých odvětvích až k 80 %. Náš vládní program je v podstatě programem "polským", s poněkud přeházenou posloupností opatření. Mrzí mě, že Československo ještě nevyslalo do Polska vládní studijní komisi, která by stav věcí a dopady liberalizace cen a zmrazení mezd u našich sousedů zhodnotila.

V Polsku vyložené došlo ke společenské krizi, ke které dochází dnes, po pěti letech perestrojky, i v Sovětském svazu. Proč bychom měli být výjimkou, když neděláme nic jiného, než ostatní? Byli bychom tak trochu nafoukaní, kdybychom si mysleli, že síla myšlenek našich ministrů toto nebezpečí od nás odežene."

Domináváte se, že toto nebezpečí je u nás značné?

"Je velmi vysoké, protože ve vládních návrzích se nemluví o tom, jak rušit monopolní vztahy, státní podniky a společnosti. Budeme mít starou strukturu řízenou monopolně i státně-byrokraticky. Do toho se mají pustit jakési makroekonomické zásahy, např. uvolnění cen. Když se však uvolní ceny, logicky je každý zvýší na maximum a lidé si nebudou moci mnoho dovolit. Po krátké době se zjistí, že všeho je v obchodech dost, ne proto, že se více vyrábí, ale naopak - méně nakoupí. Zboží se přestane pohybovat, výrobci nebudou mít možnost vyrábět a tak budou hledat možnosti uplatnit investice jinde - například v zahraničí. Riziko je dost velké a měly by se diskutovat i jiné možnosti, jak tomuto nebezpečí předcházet."

Variant může být více

Jaké navrhuje alternativní řešení?

"Je třeba si uvědomit, že nemůžeme manipulovat s cenami a mzdami, dokud máme ekonomické struktury stejné. Ceny a mzdy samy o sobě struktury nezmění. Je třeba začít uvolňovat podniky a převádět je do soukromého vlastnictví zaměstnanců. Začal bych v takových odvětvích, kde je to nejvíce vidět - v obchodech, restauracích, hotelech. Pak bych začal s některými JZD, později třeba s oděvním a módním průmyslem, kde se nedá nic zkazit. Jakmile se začnou vztahy upevňovat, lidé začnou podnikat, soutěžit, vytvářet tlak na ceny, které se teprve po čase mohou zvednout. Ne opačně, jak to chce udělat vláda. Začal bych v mikroekonomice, službách, u vybraných odvětví, kde je to nejjednodušší. Potom, za dva až tři roky, bychom mohli uvažovat o těžkém průmyslu, kde je situace složitější."

V čem se, podle Vás, stoupenci radikální hospodářské reformy mýlí?

Financial Times též přímo reagují na specifický československý problém "převráceného" ekonomického myšlení: "Zcela evidentní, i když zřídka zmíněnou pravdou, je fakt, že ta pravidla, která řídí efektivní fungování tržních ekonomik, nejsou nutně použitelná pro vzbuzení procesů přechodu k trhu ze zcela odlišných ekonomických režimů." Československé nepochopení zásadního rozdílu mezi funkcí již vyváženého tržního systému a specifickými procesy vedoucími k jeho vzniku a tvorbě, je zásadní logickou chybou, kterou nám často dělají studenti prvních ročníků ekonomických věd i na Západě. Zkušenosti a pochopení podstaty se z učebnic vyčíst nedají - je to věc zkušeností a ekonomického vzrání.

Jména nejsou důležitá

V tisku se hovořilo o Komárkově koncepci na straně jedné a koncepci Klausově a Dlouhého na straně druhé ...

Nelíbí se mi ty naše klasifikace přístupů k přechodu podle jedné osobnosti (jako např. "Klaus - Dlouhý versus Komárek"). Takové dělení je zcela nepodstatné a naše národy si jej (po tom všem) vůbec nezaslouží. Je mnohem přesnější mluvit o ad hoc přístupech administrativních a ekonomicky nepodložených v porovnání s přístupy komplexními (systémovými), které vycházejí právě z ekonomiky, o jejíž transformaci nám jde. Ono to není snad tak náročné k pochopení: při transformaci něčeho nelze ignorovat právě to něco a jeho existenci. Nestačí nechat se uhranout (či snažit se uhranout druhé) prostým heslováním o cílovém stavu tzv. "tržního hospodářství". Slyšel jsem i podobenství o atletech a divácích, kteří na běžce mají házet rajská jablíčka. Osamělý běžec, který na stadionu přechá opačným směrem a který si vykládá upřímné varování diváků jako skandování a povzbuzování, není ani ve sportu jevem ojedinělým. Ve středoevropské politice je to spíše pravidlem. Jde navíc o metaforu nesprávnou, protože v tomto případě jsme "atlety" my všichni, celý národ. Lidé naší republiky nemohou být odstaveni do role přihlížejících. Situace je příliš vážná pro nějaké hry a experimenty několika sebevědomých jedinců.

Dovolte mi ještě jinou metaforu. I když je cílovým bodem slepička, která snáší vajíčka pro naše omelety, podrobný popis slepičky a jejího peří nám nepostačí. Musíme znát i roli vajíčka, žloutku a bílku a musíme vědět, že prostá "deomeletizace" existujících omelet k oplozeným vajíčkům nepovede. Hlavně musíme znovu pochopit i tu záviděnihodnou, extravagantní, ale nezbytnou roli kohoutků - bez nich to přece také nepůjde. Místo nekonečného vydávání dekretů o kvantitě, normativních a cenách vajec bych opět raději spojil naše slepičky s našimi kohoutky - a nechal je konečně na pokoji! Ekonomika přece není vědou čísel, ale vědou o živých bytostech, bytostech pokud možno lidských.

Pokračování příští čtvrtek

16. července 1991 Denní Hlasatel 7

"PRÁTELSKÉ GESTO ZAPADNÍ ALIANCE" RFE

Ministři zahraničních věcí západní aliance slíbili držet nad bývalými členy nyní rozpuštěného Varšavského paktu ochrannou ruku, nenabídlí jim však přímou vojenskou obranu, ani formální členství v NATO, jak to žádaly Československo a Maďarsko.

Aliance, jak vysvětlili úřední činitelé, chtěla dát uklidňující ujištění zemím východní Evropy, znepokojeným nad možným vývojem v Sovětském svazu, aniž by přitom antagonizovala Moskvu. Ve společném prohlášení ministrů zahraničních věcí se uvádí, že bezpečnost členů aliance je nerozlučně spojena s bezpečností všech ostatních států v Evropě. Konsolidace demokratických společností a jejich svobody před jakýmkoliv ohrožením a zastrásováním je proto bezprostředním a podstatným zájmem západní aliance. Prohlášení bylo nejnovějším krokem ve snaze společenství nově definovat svou úlohu v Evropě po studené válce. Jak řekl americký ministr zahraničních věcí James Baker, Severoatlantické společenství chce získat Sovětský svaz a jeho bývalé spojence pro spolupráci na dalším uvolnění napětí mezi východem a západem a přesvědčit i zastávce tvrdé linie v Moskvě o výhodách hospodářské a politické reformy.

Toto přátelské gesto západní aliance následovalo po nedávném rozhodnutí jejich ministrů obrany snížit početní stav amerických branných sil v Evropě o 50 procent a zreorganizovat zbývající jednotky úměrně ke zmenšení sovětské hrozby. Přes dramatický úbytek konfrontace v posledních dvou letech po pádu komunistických režimů ve východní Evropě, se však bývalé státy Varšavské smlouvy ještě cítí ohroženy hospodářským a sociálním rozkladem Sovětského svazu. Poslední sovětské jednotky mají opustit Československo a Maďarsko do konce tohoto měsíce, ale jejich konečný odchod z Polska a východního Německa se plánuje až na rok 1993.

Severoatlantické společenství jim proto na schůzce v Kodani vyslalo signál, že na ně nezapomíná a také, že v Evropě nebyla spuštěna "stříbrná opona", oddělující bohaté západní státy od chudých východních. Závěrem kodaňské schůzky bylo oznámeno, že nejvyšší státní a vládní představitelé Severoatlantického společenství schválí v listopadu v Římě nové vojenské a politické poslání aliance v období po studené válce.

Nevím, zda jste to byl Vy, kdo nás na přimluvu P. M. Vlka prováděl dne 12. 11. 1989 Svatopeterskou bazilikou v Římě - mohl bych prohlásit, že se vlastně známe. Ale to není vůbec podstatné, neboť bych chtěl reagovat na Vaše řádky otištěné v KT - rada pro pana Josefa A.K. (č. 18 z 5.5.1991). Reagovat s dosti značnou dávkou odmítnutí - proto prosím, promiňte.

Připouštím. Kradl jsem, kolaboroval jsem. Dovolte, abych se tedy vyzpovídal - i když to nepůjde písemnou formou tak dobře.

Dnes je mi 49 let. Když jsem vycházel základní školu, měl jsem v papírech uvedeno: syn živnostníka, rodiče chodí do kostela'. V těchto podmínkách jsem vyrůstal a není divu, že jsem tedy od třetí třídy

obecně klekával u oltáře a sypal latinu. 'Introibo ad altare Dei. Ad Deum, qui leatificat juventutem meam.' Teprve v pozdějším věku jsem poznal pravý význam těchto slov. Přes veškeré nepřízně života (a bylo jich dost) mne přenesla pouze a jen - opravdová Víra. Dosud vděčím svým rodičům za tento dar a nepřestávám děkovat Bohu.

Po ukončení základní vojenské služby jsem nastoupil do zaměstnání ve výrobním závodě a 'byl jsem zapojen' do práce mládežnické organizace ČSM. Psal se rok 1963 a já měl na politickou práci v organizaci vlastní náhled. Na jedné straně jsem získával popularitu mezi mladými lidmi, rychle jsem postupoval ve funkcích na úrovni okresu, kraje až republiky. Tím jsem si ale zároveň činil nepřítelů mocných. To už se psal rok 1968 a v době srpnových událostí jsem stál na čele Jihočeské pracující mládeže. Po listopadové revoluci jsem byl označen za nositele pravicových myšlenek a získal nálepku potenciálního nepřítele. Postupně jsem odešel ze všech funkcí (doplňuji, že jsem byl výhradně aktivista a vždy nestraník), v zaměstnání jsem nesměl vykonávat vedoucí funkci.

Psychický nátlak se zvětšoval, přišly osobní problémy v rodině. A opět to byla jen víra, která mi pomohla vše překonávat. V roce 1980 jsem musel odejít z Prahy - v Č. Budějovicích jsem nesměl získat zaměstnání.

Na to, abych mohl i nadále bojovat proti komunistickému režimu (v daném rozsahu) jsem musel být neustále více než dobrým pracovníkem. Titul nejlepšího pracovníka mi nemohl být předán, vzhledem k politickému postoji. Musel jsem však být pracovně nejlepší, abych si mohl dovolit kritiku, rebelie, nechodit do prvomájového průvodu a podobně. Domnívám se tedy, že vůbec nešlo o poctivou práci, která vedla pouze k přisluhování režimu a byla kolaborací. To bych pak za kolaboranty musel označit i kněze, který se např. poctivě snažil dělat svoje 'řemeslo' a vedl k poctivé výchově. I já jsem se snažil poctivě vychovávat svého syna a vůbec se nedomnívám, že to bylo kolaboranstvím. Domnívám se, že kdo byl neschopný lempl v socialismu, bude jím ve většině případech i ve společnosti kapitalistické. Naopak ten, kdo byl poctivcem za socialismu a mnoho na to doplácel, bude v mnoha případech na to doplácet i nadále. Nedomnívám se, že ti, kteří využili porevolučního období a v mnoha případech se dostali do popředí, do vedoucích funkcí, jsou ti nejlepší. Opak je pravdou. Kradli tenkrát a kradou i dnes. Jen s tím rozdílem, že tenkrát se báli a kradli málo, dnes se nebojí a kradou mnohonásobně více. Příkladů bych mohl uvádět nepočítaně.

Ten, kdo v minulosti 'trochu znárodňoval', takto vychovával i své děti a nemůže jim dnes přikázat, aby dělaly něco opačného. Jsou k tomu vychovány a budou v tom pokračovat. Šlo tedy o spolupráci s bývalým režimem a kolaborací, nebo o těžký hřích páchaný na výchově mladé generace? Vždyť tato generace, za přispění té neokomunistické, která dnes v převážné míře ovládá všechny posty

není vůbec schopná nového - poctivého a čistého myšlení. Jen tvrdá realita, až padne 'hubou do bláta a bidy' jí k tomu donutí. To však bude ještě chvíli trvat, neboť je stále ještě z čeho žít. Já však stejně jako v minulosti vidím chyby dneška, a proto i dnes jsem nucen k další nové etapě protestu. Formy mohou být různé. Třeba i v tom, že budu dále 'krást'. Ale ono to jinak nejde. Napišu-li článek do novin, buď nevýjde, nebo je pochlívě proškrtán. A tak nám o morálce káže novináři vychovaní jen a jen Marxisticko-leninskou ideologií.

A položím-li na veřejném setkání panu ministrovi, nebo Otcí biskupovi otázku, pak jde stejně jen o monolog, nikoliv o dialog. Na ten totiž ani v dnešní době není dostatek času. Stále někde spěcháme. O kanonizaci Anežky v Římě jsem napsal 80ti stránkovou reportáž. Myslíte, že uspějete se snahou o její vytištění? Nenamítejte, že je to dané kvalitou, byla potvrzena našim biskupstvem, hývalým p. kapitulním vikářem a dalšími - jenže v dnešní době více táhne pornografie než víra svatá. Kolik lidí by taková knížečka oslovila. A takto by se dalo dále dlouze pokračovat.

Dnes se vidí věci jinak, než před listopadem, z mnohých se stali hrdinové. Snad to byla prostá náhoda, že jsem se s nimi za uplynulých 20 let při svých protestech nesetkal. Vždy jsem měl dojem, že jsem sám, že všichni jsou spokojeni a nikdo nepotřebuje se bouřit.

Ne každý mohl odejít do zahraničí. I tady musel někdo zůstat a trpět. Neměl jsem výhody tenkrát, nemám je ani dnes. Ale jedno mi nikdo nevezme. Domnívám se totiž, že mám čisté svědomí. Chodil jsem k oltáři tenkrát i dnes, snažil jsem se poctivě pracovat tenkrát i dnes.

Ne každý mohl jít do kriminálu. Můj zdravotní stav by to nevydržel, smekám v hluboké úctě např. před panem generálním vikářem P. V. Dvořákem. A ať se to někomu líbí nebo ne, dokážu ocenit i práci bývalého kapitulního vikáře P. J. Kavaleho. Byl asi kolaborant, protože musel 'odejít'. Domnívám se však, že pro církev vykonal víc, než kdokoliv dokáže v době současné svobody.

Promiňte můj osobní názor. Necht mi Bůh odpustí.

František Růžička

První čl. klub zahrádkářů

vás srdečně zve

na letní výlet

který se koná

21. ČERVENCE 1991

v Schuth's Grove 22nd a Des Plaines Ave.

Začátek v 11 hod. dopoledne do západu slunce. Původní česká hudba. Pochutnáte si na jedinečných bramborových plackách, párcích, domácím pečivu a kávě. Studené nápoje pro žiznivě.

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO

Skupinové odlety do Prahy a Bratislavy
za nejnižší ceny.

Zvláštní skupinový let pro krásné podzimní
dny v ČSFR

Odlet: 19. září, návrat 10. října Cena \$975,-

Odlety do Prahy přes Londýn s přenocováním
v Londýně na zpáteční cestě, jednu nebo více
nocí, dle Vašeho přání. Cena \$898,-

Levné ceny do dalších evropských měst.

Frankfurt \$759,- Mnichov \$769,- Vídeň \$799,-

Pronajmutí aut v Evropě za výhodné ceny

Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle za naše levné ceny.

Zavolejte nebo napište o podrobné informace.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W.Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel. 708-749-1333

Fax 708-749-1350

G. Robert Vlach

ATTORNEY AT LAW

Povolení v: Illinois, Michigan, Nebraska
6922 W. CERMAK ROAD. (708) 795-4400
BERWYN, IL., 60402

Veškeré právní služby

přistěhovaectví - immigration - rozvody - poslední vůle - nemovitosti - svěření - prodej - nákup - osobní zranění - dopravní přestupky - daňové záležitosti - IRS - ČSFR - odškodnění za znárodnění prováděné po roce 1948 - zastupování při vyřizování záležitostí v ČSFR.